

Nr 271.

Godkänd av första kammaren den 8 juni 1921.

Godkänd av andra kammaren den 8 juni 1921.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda landskommuner.

(Statsutskottets utlåtande nr 139.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen avlåten, den 18 mars 1921 dagtecknad proposition (nr 202), har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att
dels antaga följande

Förslag

till

förordning angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda landskommuner.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Landskommun, som är av skatt synnerligt betungad, må kunna under de villkor och i den utsträckning, här nedan stadgas, efter ansökning tilldelas understöd av sådana medel, som omförmälas i 3 § andra stycket i förordningen den 19 november 1920 (nr 761) om kommunal progressivskatt för åren 1921—1924.

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 14 saml. Nr 271—275.

1

2 §.

För att understöd skall kunna erhållas, erfordras:

a) att den kommunalskatt, den landstingsskatt och den vägskatt, som kommunen samt vederbörande landsting och väghållningsdistrikt under det löpande året beslutat till uttaxering, skola tillhopa hava föränlett så högt skattetryck, att detta, beräknat på sätt i 3 § sägs, överstiger 10 kronor för etthundra kronor inkomst, varjämte det skattetryck, som, på enahanda sätt beräknat, föränletts av det löpande och de två nästföregående årens uttaxeringar, skall i medeltal för dessa tre år likaledes överstiga tio kronor för etthundra kronor inkomst;

b) att de utgifter för kommunens kyrko-, folkskole- och fattigvårdsväsen, för vilkas bestridande uttaxering beslutats under det löpande året, skola motsvara ett belopp av mer än fem kronor 50 öre för etthundra kronor inkomst; samt

c) att beslut i laga ordning fattats, att uppbörd av minst hälften utav den under det löpande året beslutade kommunalskatt skall verkställas tidigast efter utgången av juni månad påföljande år; skolande, därest uppbörd verkställs av skilda uppbördsmyndigheter för kommunalstämma och för kyrkostämma, berörda villkor gälla för vardera uppbörden.

3 §.

Vid beräkning av det i 2 § a) angivna skattetryck skall iakttagas följande:

a) Kommunalskatten med de jämkningar, som kunna föränledas av föreskrifterna under b) och c) här nedan, ävensom landstingsskatten skola upptagas till det belopp för etthundra kronor inkomst, varmed de uttaxerats å inkomst av fast egendom, kapital och arbete. Vägskatten skall beräknas till det belopp för etthundra kronor inkomst, som det uttaxerade beloppet per vägfyck utav inkomst av fast egendom, kapital och arbete motsvarar för etthundra kronor sådan inkomst.

b) Har kommunen icke eller endast delvis begagnat den i 3 § i lagen den 11 oktober 1912 om skogsaccis m. m. medgivna rätt att såsom tillskott till täckande av utgifter använda skogsaccismedel, eller har kommunen för sådant ändamål icke använt därför eljest tillgängliga medel, skall endast den uttaxering tagas i beräkning, som skulle hava erfordrats, därest nämnda tillgångar kommit till dylik användning.

c) Ingår bland kommunens utgifter annuitet (ränta och amortering) å lån för annat ändamål än kyrko-, folkskole-, fattigvårds- eller sundhetsväsen, skall allenast den uttaxering beräknas, som skulle hava erfordrats, därest dylik annuitet icke medräknats vid uttaxeringens bestämmande.

4 §.

Understöd må icke i något fall utgå med högre belopp än som erfordras för att det av det löpande årets uttaxeringar föranledda skatte-tryck för etthundra kronor inkomst, beräknat på sätt i 3 § sägs, må kunna, till den del det föranletts av de under samma år beslutade utgifter för kommunens kyrko-, folkskole- och fattigvårdsväsen, nedbringas till det i 2 § b) angivna belopp av fem kronor 50 öre.

I övrigt skall angående tilldelning av understöd gälla följande:

a) Understödet utgår, därest ej bestämmelserna i b) och c) här nedan annat föranleda, med det belopp, som erfordras för att skatte-trycket må kunna lättas med

30 procent i den mån det överstiger 10 men icke 12 kronor,	
40 » » » » » » 12 » » 14 » och	
50 » » » » » » 14 kronor,	

allt för etthundra kronor inkomst.

b) Kan det höga skattetrycket anses hava väsentligen förorsakats därav, att jordbruksfastigheterna inom kommunen taxerats lägre än vad inom länet i allmänhet i sådant hänseende gäller, eller att kommunen under det löpande året eller något av de två nästföregående åren vidtagit med avsevärda utgifter förenade anstalter, vilka icke varit av trängande behov påkallade, eller beslutat kommunalskatt för täckande av utgifter, vilka enligt normal hushållning i stället bort bestridas med lånemedel,

eller finner Kungl. Maj:t eljest särskilda skäl därtill föranleda, må ansökan om understöd avslås eller ock understödet nedsättas till lägre belopp än i a) sägs.

c) På Kungl. Maj:t ankommer att åt kommun, där skattetungan är särskilt stor och uppenbarligen icke självförvållad, bevilja högre understöd än i a) sägs; dock att det belopp, varmed i nu avsedda kommuner understöden överstiga de enligt a) beräknade belopp, icke må för varje år sammanlagt uppgå till mer än tre miljoner kronor.

5 §.

Beslut om beviljande av understöd, varom i denna förordning är fråga, meddelas av Kungl. Maj:t efter förslag av sakkunniga personer, vilka, jämte särskild föredragande, av Kungl. Maj:t för ändamålet förordnas. Ersättning åt de sakkunniga samt övriga kostnader, som av prövningen föränledas, skola med belopp, som av Kungl. Maj:t bestämmas, utgå av de i 1 § omförmälda medel.

6 §.

Beviljat understöd må icke, utöver vad i nästa stycke sägs, användas för bestridande av kommunens utgifter; utan skall detsamma vid uppbörd, varom i 2 § c) förmäles, genom avkortning å därvid förfallande skattebelopp tillgodokomma de skattskyldiga efter storleken av vars och ens kommunalskatt.

Överstiger avkortningsbelopp vad den skattskyldige vid ovan nämnda uppbörd har att erlägga, tillfaller det överskjutande beloppet kommunen såsom dess inkomst. På enahanda sätt förfäres med understöd, som icke överstiger tjugufem öre för etthundra kronor inkomst;

dels medgiva, att för utbetalande av understöd jämlikt nämnda förordning förskott må utgå av statsmedel under villkor att statsverket av utjämningsmedel erhåller skälig ränta å förskottet;

dels ock besluta, att inflytande utjämningsmedel skola tillföras en under statskontorets förvaltning stående fond, varav eventuell behållning må användas för skatteutjämning följande år.

Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag är, på sätt varom närmare redogörelse lämnas i propositionen, föränlett av det beslut, riksdagen år 1920 fattade i kommunalskattefrågan och enkannerligen rörande upptagandet av en kommunal progressivskatt. I den på grund av nämnda riksdagsbeslut utfärdade förordningen om kommunal progressivskatt den 19 november 1920 stadgas i § 3, att av progressivskattens grundbelopp skola sjuttiofem procent (kommunandelen) i den utsträckning och i enlighet med de föreskrifter, som i förordningen samma dag angående särskilda grunder för utgörande av 1921—1924 års allmänna kommunalutskylder m. m. stadgas, användas till täckande av vederbörande kommuners, församlingars och skoldistrikts skattebehov. Återstående tjugofem procent (utjämningsandelen) skola i den utsträckning och i enlighet med de föreskrifter, som särskilt stadgas, uttagas för användning till utjämning av skattetrycket olika kommuner eller andra menigheter emellan. Upp-

börd av utjämningsandel skall äga rum först sedan Eders Kungl. Maj:t för varje år, efter att hava prövat hela behovet av medel för utjämning, meddelat särskild föreskrift därom.

Som av detta stadgande framgår, skola särskilda föreskrifter utfärdas rörande den utsträckning och de grunder i övrigt, enligt vilka skatteutjämnningen ifråga skall äga rum. Närmare anvisningar därom gåvos icke i sammanhang med beslutet om den kommunala progressivskatten. Tydligt är dock, att beslutet ifråga väsentligen hänförde sig till de bestämmelser rörande kommunal skatteutjämning som i anknytning till särskilda för detta ändamål lämnade statsanslag varit gällande från och med år 1918.

Det förslag angående skatteutjämningsmedlens användning, som nu förelagts riksdagen, har av departementschefen uttryckligt angivits avse endast en provisorisk lösning. I sådant hänseende åberopas, att 1920 års riksdag förutsatt, att någon mera omfattande utjämningsplan icke skulle komma att föreläggas 1921 års riksdag. Det vore icke möjligt att redan nu överblicka verkningarna av kommunalskattereformen och därför ej heller möjligt att bedöma omfattningen av det behov, det här gällde att fylla. I vad som nu föresloges komme för visso såväl modifikationer som utbyggnader att visa sig erforderliga.

Riksdagen ansluter sig helt till denna uppfattning. Då riksdagen sålunda finner sig kunna med viss mindre betydande förändring bifalla Eders Kungl. Maj:ts förslag, sker det emellertid under starkt framhållande av, att icke vare sig riksdagens tid eller andra omständigheter nu medgivit den mera ingående prövning, som för ett definitivt ordnande av denna fråga är oundgängligen erforderlig.

En väsentlig skiljaktighet i förevarande förslag gent emot hittills gällande bestämmelser synes vara, att anslag skall kunna beviljas icke blott i regel enligt vissa fixerade grunder utan även utom dessa grunders ram i undantagsfall, som uttryckligen förutsätta en från angivna normer mera fri behovsprövning. Utan att härigenom i någon mån vilja binda sig beträffande det framtida förfaringssättet, har riksdagen icke velat motsätta sig att, medan den mera experimentella tillämpningen av olika möjligheter äger rum, också denna metod må i viss begränsad omfattning kunna komma till användning.

I fråga om sättet för prövningar av ansökningar om understöd har Eders Kungl. Maj:t föreslagit upprättande av en särskild, i praktiska kommunala angelägenheter sakkunnig beredning, vars medlemmar skulle utses av Eders Kungl. Maj:t. Riksdagen har icke känt sig övertygad om, att en dylik nämnd med viss befogenhet men utan fullt ansvar vore en lämplig

utväg för dessa ärendens förberedande handläggning. I varje fall synes det riksdagen, att ett försök med på vanligt sätt inom departementet anordnad, under odelat ämbetsmannansvar utövad prövning bör göras, innan den av Eders Kungl. Maj:t föreslagna åtgärden vidtages. Riksdagen har i enlighet med denna sin åsikt vidtagit sådan ändring av förordningens 5 §, som av ett avstyrkande av förslaget på denna punkt erfordras.

Vad departementschefen i övrigt uttalat har icke givit riksdagen anledning till erinran.

Under återopande av vad sålunda anförts, får riksdagen anmäla, att riksdagen
dels antagit följande

Förslag

till

förordning angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda landskommuner.

§ 1.

Eders Kungl. Maj:ts förslag oförändrat.

§ 2.

Eders Kungl. Maj:ts förslag oförändrat.

§ 3.

Eders Kungl. Maj:ts förslag oförändrat.

§ 4.

Eders Kungl. Maj:ts förslag oförändrat.

§ 5.

Beslut om beviljande av understöd, varom i denna förordning är fråga, meddelas av Kungl. Maj:t.

§ 6.

Eders Kungl. Maj:ts förslag oförändrat.

dels medgivit, att för utbetalande av understöd jämlikt nämnda förordning förskott må utgå av statsmedel under villkor att statsverket av utjämningsmedel erhåller skälig ränta å förskottet;

dels ock beslutat, att inflytande utjämningsmedel skola tillföras en under statskontorets förvaltning stående fond, varav eventuell behållning må användas för skatteutjämning följande år.

Stockholm den 8 juni 1921.

Med undersåtlig vördnad.
